

ΕΛΑ νὰ ζῆς

"Ελα νὰ ζῆς, ποὺ σ' ἀγαπῶ·
"Ελα, ποὺ ή δόλια μου καρδιά
'Ελένη, κλαίει γιὰ σένα.

Τὰ μάτια σου

Τὰ μάτια και τὰ φρύδια σου,
Τὰ μάτια και τὰ χείλη σου
'Ελένη, τὰ γραμμένα

Αύγην αύγή,

Αύγη βραδὸν τὰ λαχταρῶ,
Αύγη τὰ βλέπω, τ' ἀπαντῶ
'Ελένη, 'σ' τ' ὄνειρό μου.

Πάρε στολὴ

Πάρε στολὴ σκοταδερή,
Πάρε τὴ νύχτα, πρόφτασε
'Ελένη, 'σ τὸ πλευρό μου

Θὰ σθύσω ἐμπρὸς

Θὰ σθύσω ἐμπρὸς σου, ὅταν σὲ ἴδω,
Θὰ σθύσω, ὅταν τὰ μάτια μου
'Ελένη, ἔρθης νὰ κλείσῃς!

Και δῶσε μου

Και δῶσε μου προσκέψαλο
Και δῶσε μου τὸ γέροι σου
'Ελένη, ν' ἀκουμπήσω·

Κι' ἂν μ' ἀγαπᾶς

Κι' ἂν μ' ἀγαπᾶς, γίλιες φορές,
Κι' ἂν μ' ἀγαπᾶς, νὰ τ' ὄρκισθης
'Ελένη, γιὰ νὰ ζήσω.

Κι' ἂν γιὰ καλὸ

Κι' ἂν γιὰ καλὸ τῆς νειότης σου,
Κι' ἂν γιὰ δικό σου ψυχικὸ
Δέ μ' ἀγαπᾶς, 'Ελένη,

Σὰν τὰ στερνὰ

Σὰν τὰ στερνά, τ' ἀγνόφωτα
Σὰν τ' ἀστρα, ποὺ ή ἀνατολή
'Ελένη, τὰ μαραίνει,

Μάρτιος 1898

ΓΙΑΝΝΟΣ ΕΠΑΧΤΙΤΗΣ

